

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ път въ седмицата: Срѣда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ предплатата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща предплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна,

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Коста Ранковъ.

БЪЛГАРСКО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ДРУЖБА“, ВЪ ВАРНА.

ПОКАНА.

Съгласно чл. чл. 38 и 40 отъ устава на дружеството и рѣшението на Административний Съвѣтъ отъ 14 Януарий т. г., постановятъ се г-да акционеритѣ да присъствуватъ на редовно годишно събрание, което ще стане въ гр. Варна на 9 Мартъ т. г., 9 часа прѣдъ пладнѣ, въ зала „СЪЕДИНЕНИЕ“.

Депозиранието на акции за право участие въ събранието ще става само въ дружественната кантора въ Варна, до 7 Мартъ вечеръта, а пълномощни ще се приематъ до 8 Мартъ вечеръта. Ако Събранието не се състои на 9, то ще се отложи за 23 Мартъ с. г.

Варна, 22 Януарий 1897 г.

Отъ Административний Съвѣтъ.

2—2

ЦЕНТРАЛНАТА АПТЕКА на Петръ Апостолidis, въ гр. Варна, търси двама ученици — едина съ една годишна практика, а друга безъ практика.

Прѣдпочитатъ се тия, които владѣятъ и турски езикъ.

3

ТЕЛЕГРАММИ.

(Агенция Балканскъ)

Вина, 3 Февруарий. „Новата преса“ съобщава, че комендантѣтѣ на чуждитѣ ескадри въ Канея, получили инструкции да възбранижтъ по всякой начинъ нарушението на мира. Гърцката флотилия пристигнала въ Критъ, се надзирава отъ международнитѣ флоти за да ѝ възпржтъ отъ всякакви дѣйствие и вѣроятно подъ конвой ще бѣде испратена до Пирей.

Атина, с. д. Вчера единъ корпусъ войска трѣгнж отъ Пирей, посредъ ентузиазмъ на множество. Резервата отъ 1893 и 94 г. повикана на оружие въ 48 часа. Краля лично взе въ ржцѣ Критското дѣло. Цѣлата преса поздравява трѣгването на войскитѣ. Параходитѣ носящи войскитѣ пристигнали въ Мило и тутакси се распрѣдѣляли. Прѣстолонаслѣдника направи смотър на войскитѣ като каза: „спомнитѣ си за гдѣ отивате и покажете се достойни Еленски солдати“. Множеството акламира войскитѣ, до гарата, водени отъ Прѣстолонаслѣдника. Когато параходитѣ дигнахъ котва, бидохъ поздравени съ ура отъ Английския броненосецъ „Гиле“, Италиинския крейцеръ „Странболи“, на които гърцитѣ отговорихъ. Князь Никола, трѣгва съ третия артилерийски regimentъ за Лариса. Въ Канея кърваво сражение почна отъ Християнитѣ. Беровичъ пана придруженъ отъ 30 черногоорци избѣга на Руския броненосецъ. Консулитѣ отведохъ се спсватъ си на корабитѣ. Агенция „Стефани“ съобщава отъ Цариградъ, че Гърцкия воененъ корабъ нападнахъ турския, който прѣнасяхъ войска отъ Канея въ Критъ.

Цариградъ, с. д. Вчера Халепа биде нападнатъ отъ Християнитѣ, защищаванъ отъ войска и башибозуци. Консулитѣ съ семействата си избѣгахъ. Гърцкитѣ торпилери крътосватъ рѣга да възпржтъ излизанието на турски войски.

Новината, че силитѣ съвѣтвали портата да прати войски не е вѣрно. Слѣдъ испращанieto на гърцката флотилия Силитѣ предоставятъ свобода на дѣйствие на Портата. Флотата въ „златний рогъ“ получила заповѣдъ да бѣде готова. Военний Министръ е противъ испращанieto войска, прѣдъ видъ на лѣтмане пари.

Цариградъ, 4 Февруарий. Беровичъ пана се качилъ на единъ Австрийски параходъ за Триестъ и съобщилъ на консулитѣ, че подава оставка.

Канея, с. д. Командантѣтѣ на европейскитѣ ескадри подадохъ нота гърцкому команданту да се съобразява съ правилата на международния законъ. Комаданта на Английскитѣ кораби извѣсти княза Георги, че ако изпълни заповѣдта на Краля Георги и на Гърцкото правителство, ще се види принуденъ да употреби сила срѣщу княза. Окупацията на Канея се извърши по 4 часа вечеръта отъ войскитѣ на силитѣ.

Лондонъ, с. д. Лордъ Салisbury обяви поведенieto на Гърция за извънредно неблагоприятно. Англия настоятелно да дѣйствува съгласно другитѣ сили.

Атина, с. д. Правителството рѣши да продължава испращанieto войски въ Критъ. Резервиститѣ отъ 1872 и 73 се свикватъ въ 48 часа. Критянитѣ офицери въ оставка; заявяватъ че отиватъ да се сражаватъ за свободата на братията си въ Критъ. „Хавасъ“: Гърцкитѣ войски излѣзохъ на Платаносъ при Канея. Приказа отъ Военния Министръ до команданта на гърцката войска въ Критъ, полковникъ Васосъ, обнародванъ днесъ въ Държ. Вѣстникъ, заповѣдна команданту да окупира Острова въ името на Краля Георги; да изгони турцитѣ отъ крѣпоститѣ и тутакси слѣдъ излизанието на брѣга, да издаде прокламация за окупиранието.

Собин, 5 Февруарий 1897 г.

Камарата заседава въ столицата, а никой нищо не говори за неѣ! Огъ освободението на България до днесъ нѣмали сме такъвъ съставъ народни прѣдставители, като днешния койго да не интересува никого, или по-добрѣ, койго да не вѣдхва довѣрие въ никого за нѣкаква си трайностъ въ това, което рѣши, въ своята компетентностъ като прѣдставително тѣло и въ сжществованieto си като таково за въ бѣдѣще. Нѣкогашъ най-бурното врѣме, което раздвижаваше гражданитѣ и ги караше телеграфически да узнаватъ отъ Н. Събрание новини, бѣхъ дебатитѣ и рѣшенията на това Събрание. Даже чуждитѣ прѣдставители съ интересъ слѣдахъ разискванията на Камарата и освѣтлявахъ вънкашнии свѣтъ въ всичко, което можаше да ни прѣдстави като народъ свободолюбивъ и заслуживающъ похвала и надсърчение отъ другитѣ образовани народи. Днесъ нищо подобно не виждаме, нито отъ страна на българскитѣ граждани, нито отъ страна на чуждитѣ прѣдставители.

Коя е причината на всичко това? — Лесно се обяснява апатията на българскитѣ граждани и безинтересността на чужденцитѣ съ обстоителството, че нашата камара е полицейска или дворцова т. е. такава, която не изражава напълно волята на народа и която нѣма нищо

общо съ желанията и бѣдѣщитѣ намѣрения на Българскитѣ народъ. И наистина, може ли да се мисли другояче за днешния *полицейски събиръ*, нареченъ съ хубавото име Народно Събрание, когато у тия самозванни народни прѣдставители е убита всякаква законодателна инициатива; когато искусствението болшинство терроризира меншеството и не му позволява поне да се искаже въ думата си по разни въпроси; когато това болшинство се състои отъ прѣдприемачи и гешевтари, което за интереситѣ си е готово да направи най-големото унижение, да изложи интереситѣ и бѣдѣщето на страната и да си окичи гърдитѣ съ български и турски ордени; когато то въ всичкитѣ си дѣйствия нищо не смѣе да рѣши безъ прѣдварителното мѣние на Двореца и съгласие на министритѣ; когато то не знае нуждитѣ на народа, нито пъкъ се старае да ги изучи; когато има за главна задача да терроризира политическитѣ си противници и, споредъ думитѣ на министра „конската глава“, да бърка въ работитѣ на оппозиционеритѣ, за да ги съсипе морално и материално и когато това прѣдствителство не дава никаква надежда, че ще се застъпи прѣдъ правителството за въвеждане редъ, свобода, законность и икономия? . . . Таково едно прѣдставителство, кого може да интересува?

Тия дни полицейскитѣ избраници проявихъ обаче сжществувание чрезъ *сдаване* по между си за нѣкакви си гешевти и лични облаги. Работата се състои въ това. Събрани отъ колъ и вжже, тия избраници за нищо друго не гледатъ, освѣнъ какъ по лесно и по-бърже да си натоварятъ келата за смѣтка на народния гърбъ. По въпроса за линията Саранбей — Новазагора явили се по между имъ разногласия. Консерватори и лѣжесѣдинисти наточили зѣби, кой подобръ гешевтъ да удари. Достигнала работата до тамъ, щото, въ очитѣ на министри Малжаровъ, първитѣ да му кажатъ, че е ортакъ съ разнитѣ дружества по построяване желѣзнопѣжнитѣ линии и едва ли да не се сблжтъ въ камарата. Въпроса билъ — трѣбва ли да се оставятъ полицейскитѣ избраници — консерваторитѣ да спечелжтъ отъ построяванieto на разни желѣзнопѣжни линии и защо въпросната линия да се строи сега, когато се нарушавали интереситѣ на разни голѣмци, между които най-главния акционеръ е била бабата на прѣстолонаслѣдника, Княгиня Климентина. Най сетѣ, всички се помирили съ това условие, че ако днесъ едни се възползватъ отъ извѣстно прѣдприятие, утрѣ, ще трѣбва да се създаде друго ново, което да облагодѣтелствува другитѣ, т. е. лѣжесѣдиниститѣ. Чисго споредъ поговорката: ржа ржцѣтъ мие, а двѣтъ — лицето. Така се изгладила работата, която застрашаваше съ министерска криза натрапницитѣ и камарата се отложила до 15 й Февруарий.

Това е единъ публиченъ скандалъ, гражданно, и ти чакашъ спасението си отъ подобни гешевтари и дворцови натрапници, които сж истински роби на *благоволенieto*! Другъ пътъ ще ти кажемъ, гдѣ трѣбва да търсишъ лѣкъ за болкитѣ си.

— Телеграфната агенция „Nationale“ извѣстна отъ София, че Князь Фердинандъ шълъ да абдикира за въ полза на сина си. В. „Миръ“ се съмнява, че тия телеграмми се пишѣтъ нѣкъдъ въ странство. Нѣма причини да не вѣрваме на „Миръ“, защото телеграфа е въ техниѣ ржѣ и можѣтъ винаги да се справятъ тамъ. До колкото се простиратъ нашитъ свѣдѣния, тия телеграмми се съчиняватъ отъ г. Начевича, който за сега се намира въ странство и който е посветенъ въ всичкитъ тайни планове на днешнитъ ни министри. Има си хасъ тия консерватори да ни лишѣтъ отъ такъвъ единъ добъръ, щедръ и въспитанъ баща и да изложатъ страната ни на нови сътресения.

М Ъ С Т Н И.

Чували сме за чудовищни работи, въ почудовищни отъ тия, които се разиграватъ въ тукашния Окр. Сждъ отъ прѣсѣдатели Ив. Филиповъ, никой не е чувалъ. По-послѣ ще опишемъ неговата биография, както и онаи на лакеитъ му, за които, имаме доста подробни и положителни свѣдѣния, а сега ще се ограничимъ само съ слѣдующето: на 1 того петима подсекретари подали оставка, защото не счели себѣ си способни да му услужаватъ както иска за всичко, що се говори и върши въ Окржжний Сждъ. Тѣ подали оставка и телеграфически съобщили въ министерството, че сж принудени да напушатъ длъжността вследствие несправедливитъ распореджания на г. Прѣсѣдателя. А какви сж тия распореджания, скоро ще бждѣтъ искарани на свѣтъ, заедно съ всичкитъ мотиви и задни мисли на автора имъ. Ще извадимъ прѣдъ читателитъ си чудовищнитъ подвизи на тоя господинъ, за да види всѣкой, кждъ е мѣстото му.... който, по погрѣшка на сждбата, е изпадналъ въ единъ кабинетъ, гдѣто трѣбва да дава тонъ и направление на извѣстни работи. Ще просимъ за сега извинение отъ читателитъ си, че нерасполагаме съ време да удовлетвориѣ любопитството имъ, но обѣщаваме се слѣдующия пѣтъ да ги осветлимъ за всичко.

— Ловѣтъ на сърни, зайци и др. животни е позволенъ до 15 Януарий. Тѣй гласи законѣтъ. Обаче, когато ловджията убие сърна на 27 ий Януарий и ѣж прѣдаде на звѣкой стражаринъ, за да ѣж отнесе въ кжщата на Управителя, то това не се счита прѣстѣпление на Законѣтъ. Отъ друга страна, ако нѣкой бѣднякъ ловджия убие заякъ за проданъ и го носи изъ чаршията прѣзъ сжщия день и часъ, когато сърната се носи въ кжщата на Управителя, и бжде хванѣтъ отъ стражаритъ, съгласно горния Законъ, то заякъ се конфискува, състави се актъ на ловеца и се прѣдава на сждъ. Питаме, тѣй ли прѣлагаше прочутия магистратъ на рус. апелация Законитъ? И, което е най важното, кой е извлъ конфискувания заякъ? Има думата Венедиктъ Попповъ.

— Тия дни е назначенъ за допълнителенъ нотариусъ г. Борисъ Ганчевъ, свършивши Видинската Държавна Гимназия съ зрѣлостенъ испитъ и правнитъ науки въ Тулуза (Франция). — когато отъ друга страна, имаме службашни на важнитъ длъжности въ мировитъ сждилища и за сждебни слѣдователи хора съ *белевско образование* само за туй, че сж братя на дезертировитъ зѣтѣове, или новопокрѣстени народници отъ стамбулисти. Да живѣе протекционизма и непотизма въ службитъ. Какви ли не още чудеса ще видимъ въ днитъ на дезертировото властвование? Позоръ!...

— Въ Наказателния законъ има изрична наредба, съ която се запрѣщава игранieto на азартни игри, подѣ страхъ на наказание. Тукашнитъ власти, противъ тая изрична наредба, сж позволили въ Аджемското кафене да се играе азартната игра „томбула“ и всѣка вечеръ по нѣколко лева се заграбва отъ бѣдитъ граждани. Обръщаме вниманието на г. Прокурора върху това явно закононарушение.

— Нѣкои отъ акционеритъ на Търговското Параходно Дружество ни молиѣтъ да запишаме послѣдното за слѣдующето: каква сума получи дружеството за прѣнасяние султанския подарѣкъ и пратеницитъ на Султана, отъ Цариградъ до Варна и Бургасъ? Има си хасъ и тая сума

да е написана при многото ония, които длѣжи Князь Фердинандъ на дружеството по прѣнасяние на семейството му, въ разни врѣмена, прѣзъ толкова години.

— Научаваме се, че зайкоджитя Кнжчо Мирославовъ, Варненский помощ. кметъ е търсилъ единъ частенъ учителъ да го учи поне да се подписва правилно. За свѣдѣние на уволненитъ народни учители.

Спиритическата масса.

Всичко готово. Приежтвующитъ желаѣтъ да дойде духътъ на Стамбулова. — Не може, занятъ въ Търново. — Да се яви духътъ на убития Бълчевъ. — Оставѣте го на покой. — Тогава, повикай духа на Князь Александра Батембергъ. — Добрѣ, ей-сега. Слѣдъ малко медиума отговаря: тукъ духа на Князь Батембергъ. — Отъ каква смъртъ умрѣхъ Кнжж? — Оровенъ отъ единъ французинъ на име Libé — По чие подбуждение той извърши това? — Покупенъ. — Отъ кого? — Не ви е въ интереса да знаѣте. — Нѣ това е важно за историята ни? — Да, ти ще узнае всичко отъ жена ми, отъ единъ мой приятелъ и отъ синѣтъ на засегрѣнния Паница. Сбогомъ.

Приежтвувалъ полицейский чиновникъ: Полиц. Приставъ М.

Единъ Медиумъ.

КОНСЕРВАТОРСКИ ЗВѢРСТВА.

Въ тоя отдѣлъ на вѣстника ни ще се печататъ всички телеграфически оплаквания на българскитъ граждани до Държавния Глава и до Министритъ, както и извлеченията отъ тоя родъ дописки, които срѣщаме въ бѣлг. вѣстници. Съ това регистрируване на тия нечувани варварства на днешния консерваторский режимъ, ний искаме да прѣдпазимъ бждѣщата анкетна коммиссия отъ излишни разноси, а отъ друга страна, съ документи да увѣримъ читателитъ, които още вѣрватъ и ржкоплѣщатъ на „славнитъ епохални дѣла“ на дворцовото скърпено Министерство.

Б.-Слатина, 19 Януарий 1897 год.

София, — Министру Вжтрѣшнитъ Дѣла.

Новия ни кметъ Ниро Ценовъ, още съ постѣпането си на длъжностъ, почнѣ да злоупотребува съ интереситъ на общината и като канѣтъ на това, на 4 сръщу 5 того, Ценовъ улови една дѣвица, Иванка Каменова отъ улицата, държѣ ѣж въ общинага, гдѣго ѣж изнасилва, вследствие на коего доподписанитъ членове направихме протоколъ, псказахме недовѣрие и искаме свалилието му и назначаванieto другъ, който е избранъ съ особенъ протоколъ. Молимъ распореджанието ви.

Село Мънастирище, членове: Ниповъ, Неновъ, К. Василевъ, Ц. Василевъ, Ив. Брагановъ, М. Братановъ, Филиповъ.

Кеманларъ. Нейно Ц. Височество.

Съ двѣ телеграмми ви се оплакахме, че Рахманъ — Ашикарский кметъ Еюбъ Мехмедовъ съ караулджий насилствено ме отвлѣче и 30 часа отпемахъ честта ми. По първата телеграмма бѣхъ насила отъ управителя, мюфтияга за да се откажѣ отъ жалбата си. Протестирахъ. Сега за маскиране злодѣйствата на кмета Еюбъ, събрахъ сжщиятъ кметъ, придруженъ съ жандарми, поднесе, че съмъ би а публична; научавамъ се, че властѣта ви съобщила, че съмъ била взета отъ публичнитъ домове. Ваше Цар. Височество! Въ градъ Силистра около двѣ години живѣхъ въ главната улица „Акъ-Капу“, сега „Плъвенска“ съ мжѣтъ си, въ съседство съ махленскитъ свещеникъ Еминъ Марудовъ, отгдѣто отидохъ при родителитъ си, въ село Дерѣ-Махла, гдѣто до сега живѣхъ скроменъ животъ. Населението отъ селото ми и жителитъ отъ гр. Силистра, като се научили за нечестната постѣпка на кметѣтъ Еюбъ и събиранието му поднесе, както и за съобщението на Ваше Царско Височество, че съмъ била публична. — ме заставихъ, изново да се оплажъ на Ваше Царско Височество, като майка, и до министра Правосудиято, и да моля Вашето закрѣпление и да стане потребното за да се разсѣдва оплакванieto ми, и, ако се установи, че азъ съмъ публична, съмъ готова да прѣтърпя най-строгого наказание. Но щомъ се установи противното и се укаже, че управителѣтъ, за да покрие разбойника Еюбъ, Ви е донесѣлъ лъжливо, да се накажатъ лъжцитъ и се удовлетвори. Кметѣтъ Еюбъ днесъ се покрива отъ властѣта и стѣи кметъ и върши повторни прѣстѣпления. Подписанитъ отъ село Дерѣ-Махла и съседитъ около това село: (слѣдватъ подписитъ на 50 жители отъ това село и на 15 отъ гр. Силистра).

гр. Силистра, 16 Януарий 1897 год.

Фатме Салимова.

Като неграмотна, по личната ѣ можда, ѣж поднасамъ азъ Г. Цокеровъ.

Подписѣтъ Фатме Салимова завѣренъ отъ Силистренский Нотариусъ на 16 Януарий 1897 година съ № 102 по регистра.

Плъвенъ.

София. — Нейно Царско Височество Княгиня Мария Луиза.

По покана на женското дружество „Развитие“, нѣкои отъ тукашнитъ учители, учителни и граждан бѣхъ приели роли за даване прѣдставление на една пиеса съ благотворителна цѣль. Акторитъ бѣхъ събрани на репетиция въ читалищния салонъ. Обаче по заповѣдъ на кметского акторитъ бѣдохъ изгонени отъ градскитъ агенти изъ салона, слѣдъ като стояхъ нѣколко врѣме заключени въ него. Слѣдъ тази осажда телна постѣпка на кметского, любителитъ актори се откажахъ да земаѣтъ участие въ прѣдставлението. Ваше Ц. Височество, Вий сте почетнага прѣдсѣдателка на на прѣдсѣдателствуемото ми дружество „Развитие“, по този поводъ нѣма кому другичу да се оплакваме освѣтъ Вамъ, защитнице-покровителка. Молимъ зѣмете майчината грижа, милосива Господарке и заповѣдайте да се сирѣтъ беззаконията на кметского. Жалко е гдѣто кметского вѣзва партизанскитъ страсти и въ това благотворително учрѣждение. Членкитъ на това дружество не жалѣтъ трудъ и парични пожертвования за постигане цѣльга за спомогане на бѣднитъ ученици, а кметского върши противното. Върноподданната Ви, Прѣдсѣдателка: М. Славовска.

Руссе, — Прокурору при Апелативния Сждъ.

На 4 того Ви се оплакахъ противъ произволнитъ постѣпки на намѣстникъ кмета Данаилова. Вчера по негова заповѣдъ градскитъ агенти заключили въ театралния салонъ събравшитъ се на репетиция: учители, учители и граждани; слѣдъ това пожарникаритъ по заповѣдъ на Данаилова стрѣшили заключенитъ на ератитъ, испаднали любителитъ актори за даване прѣдставления съ благотворителни цѣли и поставили нови заключалки. До сега никакви мѣрки отъ бюстителитъ на закона. Кажете на кого да се оплачемъ за спазване правата и интереситъ на читалищното настоятелство. Членовеѣ на настоятелството оставени на произволнитъ дѣйствиа на кметского ще се принудѣтъ съ силѣ да запазѣтъ читалищнитъ имоти отъ грабителитъ. Молимъ приспособлението на чл. 324 отъ наказателния законъ № 4.

Руссе, 16 Януарий 1897 год.

Прѣсѣдатель на дружеството „Съгласие“: Табаковъ.

Чл. 13 отъ Панагевия законъ за печата, утвърденъ отъ Князь Фердинандъ на 4 Февр. 1896 г. „За всѣко прѣстѣпление, извършено чрѣзъ печата, отговаря авторъ, а бжде ли това извършено въ вѣстникъ или списание, то отговаря отговорния му редакторъ. (Макаръ и да е извѣстенъ писателъ. Вижъ разискванията, станали по присъпането на закона р.).

„СВОБОДА“ И „ЗАКОННОСТЪ“.

Д О П И С К И.

Провадия. Въ Провадийска Околия, къмъ мѣстността „Дели Орманъ“ се намира селото Емиръ Гази— село забѣлжително още отъ Турско врѣме по разнитъ разбойничества и обираи. То бѣше населено исклучително съ Турци и брои до 600 каци. Занятието на жителитъ въ това село е било за форма земледѣлие, а главния поминѣкъ е билъ плячката.

То се намира тъкмо на пѣтя, който иде отъ цѣла България и Тракия за гр. Добричъ и цѣла Добруджа, та сж намирали плячка. — То е глобявано прѣзъ 1879—80 год. на 2—3 пѣти отъ чрезвичания комиссаръ по прислѣдване на разбойничества въ България и е ходѣтайствувано за растурванието му, но се дигна тогава военното положение и си останѣ така. — Прѣди нѣколко години се заселиха 10—12 бѣлг. р. ки семействата се вижда, че сж станали прѣчка на турцитъ въ плячката, та отъ тѣхното селване и до денъ днешенъ се мжчатъ да ги принудятъ да напуштатъ това село и си осанатъ пакъ само турци.

Отъ начало и до днесъ оскорбениѣта на семейната честъ на българитъ, побитъ и разнитъ буйствѣ не сж прѣставали.

Убѣдени, че не ще успѣятъ да принудятъ българитъ да се заселѣтъ, на 21-ий того вечерѣта турцитъ взели рѣшение да биятъ и колажѣтъ „Гяуритъ“.

кого где намърятъ. Когато излизали изъ джамтията си така испъло, почнали да биятъ Християнитѣ. Кого где ерѣщнали смазали и сега единъ лѣжи въ болницата на умираише, други ранени се лѣкуватъ, а почти всички бити.

Съспали селския джогенъ, понеже и джогенджията билъ българинъ. Стрѣляли съ пушки къмъ българскитѣ къщи и така виковеѣ и паниката се е продаждавали цѣла нощъ, до като Шадъ Квойскій Общин. Кметъ дошелъ съ българи патраузи, който като раслѣдвалъ работата, взелъ най виновнитѣ 5—6 души и ги пратилъ Провад. Окол. Началнику.

Понеже началника е освободилъ прѣстѣпника, българитѣ се оплакали гдѣто трѣбва, но властѣта и до сега не се вижда да е взела никакви мѣрки.

Ще забѣлѣжа, че турцитѣ излизали много хитри, та сами стрѣляли па вратата на джамията си за да се забиятъ 2 куршума, че съ това да клѣветятъ българитѣ, че съ ги биле прѣдизвикали да поправятъ това.

Властѣта трѣбва да обърне по сериозно внимание на това зло, до като е малко и рано.

27-ий Януарий 1897 год.

Балчикъ. „Гражданинѣ съ рѣшени да прибѣгнатъ до саморасправия сръщо нѣкои други повилили чиновничета. Отъ изборитѣ и до сега почти се продължаватъ оргитѣ на тайфата, командувана отъ народиянитѣ-близнаковци. Отъ гдѣ земаѣ пари? Кой ги пасърдѣва да бждатъ тѣй куражни по кръчнитѣ и да плашатъ и се захбѣтъ на гражданитѣ? това е „тайно за всѣкого“ (То скоро ще стане явно, виѣ само дръжте смѣтка за всички прѣхосничества, каквито ви се случатъ да узнайте отъ населението. Записвайте си въ една книжка всички безобразия и произволи на извѣстни лица, които, колкото и да съ сега неприкосновени и неотговорни за дѣйствиата си, ще дойде день, когато ще се докосните до тѣхнитѣ псиздѣлжени още политически мундири и шинели. Б. Р.). Като изоставяме всичко друго отъ дописката, не можемъ да замѣлимъ факта, че единъ полицейски чиновникъ за да покаже, че има властъ неограничена, истласкалъ единъ непознатъ пактникъ отъ Темелковата кръчма въ присѣствитието на мнозина граждани, който билъ дошелъ да се постопли и поотпочине. Всички присѣствующи останали смаяни отъ безчеловѣчната постѣпка на полицейския и го оскѣдили съ думитѣ: „и турскитѣ заптии не правѣхъ такива безобразия.“

КНИЖНИНА.

Постѣпнахъ въ редакцията:

1. Мисли върху сѣщностѣта на общественната дѣятелностъ отъ Н. Карвевъ. Прѣвелъ М. Московъ. цѣна 1.20 лева. Варна 1897.

Сѣдѣржане: Прѣдговоръ отъ прѣводача. Нравственностѣта и общественната дѣятелностъ. Цѣлѣта на живота и жизненого призвание. Общо благо като цѣлъ на общественната дѣятелностъ. Творчество и осѣществлението на общественнитѣ идеали. Идеалитѣ искания отъ общественния дѣецъ. Необходимитѣ условия на общественната дѣятелностъ.

2. Медицинска Бесѣда год. III, Декемвриѣ, книжка III. Редакторъ Д-ръ Витановъ. Видилъ.

Не е злѣ да се прочетѣтъ долнитѣ редове отъ редакцията на списанието «Медиц. Бесѣда».

«Странствуваниѣта на «Медицинска Бесѣда» се свѣршихъ. Редакцията направи послѣдната и най-голяма жѣртѣта за обезпечение на списанието. Съ помощѣта на приятели, тя купи печатницата, за която не единъ пътъ сме споменували. Отъ сега натамъ «Медицинска Бесѣда» ще се печати въ собственната си печатница и сѣществуванието ѣ, слѣдователно, е обезпечено.

Ние направихме всичко, каквото е възможно за човѣшката мощъ и прѣдприемчивостъ, за да поставимъ «Медицинска Бесѣда» на висотата, която ѣ подобава и на независимостѣта, която е необходима за нейното сѣществувание. Останжлото, драги читатели, оставамъ, да подкрѣпите или не, това наше трудно дѣло. Ние мислимъ, че имаме пълно право да расчитаме на вашата подкрѣпа и не се съмняваме, че ще ѣ получимъ».

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Варненското, Жепско Дружество „Майка“, благодарни твърдѣ много на г-нъ С. Д. Спасовъ за неговата великодушна доброволна помощъ по случай на новата година: зл. лева 40, както и на г-на И. Дочева за доброволната му помощъ 5 л., а всичко 45 л.

Варна, 3 Февруарий 1897 год.

Прѣдсѣдателка: А. Д-ръ Желѣзкова.

Кассиерка: Н. Теодорова.

ВАРНЕНСКО ГОРСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 225

Тѣй като обявения за 15 Януарий н. г. тѣргъ при Варненската Оокражна Постоянна Комиссия за продажбата на петъ хиляди (5000) стоящи не отсѣчени букови дървета, за траверси въ държавната гора, мѣстноститѣ: „Сакар-тепе“, „Палунка“, Горно-Чепелско землище и „Индже-бѣлъ“ Кьонрюкьойско землище, Новоселска околня, не се състоя, по не явяване на конкуренти, то обявля се на интересующитѣ, че на 5 Февруарий г. г. часа на 10 прѣдъ обѣдъ въ канцеларията на сѣщата окр комиссия, ще се произведе новъ тѣргъ за сѣщата цѣлъ.

Поемнитѣ условия могатъ да се видѣтъ всѣки присѣствителъ день и часъ при горѣказанната комиссия. Право за участие въ тѣрга се изисква 750 лева залогъ. Переторжка на слѣдующий день, отъ 3—4 часа слѣдъ пладнѣ.

гр. Варна, 25 Януарий 1897 год.

2—2 Варненскій Гор. Инспекторъ: Т. Марковъ.

Отъ Сѣдеб. Пристави при Варн. Окр. Сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 183

Обявлявамъ, че отъ 6 Февруарий, до 8 Мартъ т. г. слѣдъ това съ правонадаване 5% въ 10 деня, въ канцеларията на Варненското сѣдебно приставство ще продавамъ публично по неподвѣлмостъ долѣозначенитѣ имоти на Варненцитѣ Стефанъ Сивриоглу и наслѣдницитѣ на покойния му братъ Кости Сивриоглу, тѣ сѣ: 1) Една двуетажна каменна къща въ Варна, I уч. № 266, оцѣнена 12000 лева; 2) Къща въ сѣщия участѣкъ № 257, оцѣнена — 8000 лева; 3) Една житарска каменна магазия, до правителствения хамбаръ № 2, близо до I уч., оцѣнена за 18000 лева; 4) Една хавра отъ три декара въ мѣсностѣта „Рупи“, оцѣнена за 600 лева; 5) Една хавра отъ два декара въ мѣсностѣта „Казанъ-Чешме“, оцѣнена за 200 л. Наддаванието ще почне отъ оцѣнитѣ и по долѣ отъ тѣхъ. Заинтересованитѣ могатъ въ присѣствителнитѣ дни и часове да се явяватъ и наддаватъ.

Варна, 18 Януарий 1897 год.

Сѣд. Приставъ: Г. Захариевъ.

3—3

№ 151

Въ допълнение на обявлението си педъ № 3503 отъ 14 Декемвриѣ м. г., публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой 7 отъ 11 този мѣсецъ, съобщавамъ на интересующитѣ се, че съобразно чл. 1004, 1021, 1025 и 1187 отъ Гражданското Сѣдопро-

изводство продажбата на долуюзначения недвижимъ имотъ ще почне отъ 27 този мѣсецъ, ще продължава 31 день до 26 Февруарий часа петъ слѣдъ обѣдъ и въ десетъ дневенъ срокъ съ наддаване 5%, а именно: къщата въ Варна II участѣкъ подъ № 251 отъ двѣ огдѣления, построени по на около 45—50 кв. м. съ дворъ около 70 кв. метра, едното отъ двѣ етаи другото двѣ етаи горѣ и катой долу отъ дървенъ материалъ, покривъ керемиденъ, между сѣсѣди: Ковда Кателова, Кочо Ангеловъ, Стефанъ Атанасовъ и пѣтъ. Помѣнатата къща е останжла отъ покойний Никола Георгиевъ на наслѣдницитѣ му, продава се по неподвѣлмостъ, съгласно опрѣдѣлението на Варненскій окр. сѣдъ подъ № 2186 отъ 13 Ноемвриѣ м. г., първоначална цѣна 5000 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ тѣргѣтъ могатъ да прѣгѣждатъ книжата по продажбата всѣ, ки присѣствителъ день и часъ въ канцеларията ми.

Варна, 18 Януарий 1897 год.

п. Сѣд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—3

№ 157.

Въ допълнение на обявлението си подъ № 2903 отъ 10 Октомвриѣ м. г., публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой 7 отъ 11 този мѣсецъ, съобщавамъ на интересующитѣ се, че съобразно чл. чл. 1004, 1009, 1021 и 1025 отъ Гражд. Сѣдопроизводство публичната продажба на долуюзначения недвижимъ имотъ ще почне отъ 27 този м-цъ, ще продължава 31 день до 26 Февруарий вечерѣта часа петъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ право наддаване 5%, а именно: едно праздно мѣсто въ Варна III участѣкъ подъ № 636 отъ 260 квадратни метра между сѣсѣди: Топузоглу Хюсеинъ, Балчикъ Ахмедъ и отъ страни пѣтъ, първоначална цѣна 1200 лева.

Помѣнжтото мѣсто се продава за издѣлжение дългѣтъ по испълнителний листъ № 1517 издаденъ отъ III Варненскій Мировий Сѣдия на Реѣия Абдул-ваканъ Мехмедова за 681 лева златни и др., противъ Хабибе Ибрямоваца капъ Мехмедова като наслѣдница и настоящица на покойния.

Желающитѣ да взематъ участие въ тѣргѣтъ могатъ да преглеждатъ книжата по продажбата всѣки присѣствителъ день и часъ въ канцеларията ми.

Варна, 18 Януарий 1897 год.

п. Сѣд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—2

БАЛАНСЪ

На Българското Спестовно Акционерно Дружество „Звѣзда“, за отъ 1-й Май 1896 год. до 31-й Януарий 1897 год.

А К Т И ВЪ

1	Общи расходъ	1303	95
2	Сkonto	150	70
3	Акции	18600	—
4	Ажю	7	75
5	Длъжности	68315	03
6	Кассата	62	38
7	Мобели	214	30
		88654	11

П А С С И ВЪ

1	Капиталъ	60000	—
2	Кредитори	6870	—
3	Печалба отъ акции	1688	60
4	Полици за инкассо	595	—
5	Безсрочни влогове	6575	05
6	Лихви и комиссионна	3851	94
7	Акционери	393	25
8	Печалби и загуби	777	42
9	Срочни влогове	7902	85
		88654	11

П. П. Печалба за единъ периодъ отъ 9 мѣсеца 16 л. 10 на %, като се спадни расхода отъ прихода, чиста печалба на %, 12 л. 55 ст.

Прѣдсѣдателъ: К. Ранковъ.

Кассиеръ-Дѣловодителъ: Я. Филовъ.

ГОДИШНА РАВНОСМѢТКА

За приходитѣ и расходитѣ на Женското Благотворително Дружество „Майка“ отъ 1-й Януарий 1896 год. до 1-й Януарий 1897 год.

П Р И Х О ДЪ

1	Отъ членски вносове	л.	с.	л.	с.
2	Отъ прѣдствления, лотария и лѣтненъ градински празникъ	1987	10		
3	Отъ лихви отъ влоговетѣ въ Бъл. Народна Банка	475	20		
4	Отъ волни помощи	527	—		
5	Налични пари отъ 1895 год.	210			
				3409	40
				3409	40

РА С Х О ДЪ

1	Волни помощи на бѣдни	л.	с.	л.	с.
2	Подържание на ученички	245	90		
3	Заплатата на слугинята на друж.	201	—		
4	За печатание разни билети, покани, обявления и за пощ. мар.	173	—		
5	За канц. принад., телеграмми и за списанието „Искра“	104	75		
6	Разиски по прѣдстав., лотарията и лѣтния градински празникъ	52	55		
7	За управ. { Чистъ приходъ влож. въ Бъл. Нар. Банка	385	70	1162	90
				2245	—
				1	50
				3409	40

Наличния капиталъ, който се съхранява въ Българската Народна Банка съставлява до 1-й Януарий 1897 год. 8489.50.

Кассиерка: Н. Теодорова.

ИКА У НАСЪ.

„Позволете ми, моля, да сподѣлѣ съ Васъ нѣкои свои мисли, които, помѣстението въ бр. 26 на в. „Свободенъ Гражданинъ“ подъ заглавие *Русскитѣ консули въ Македония* — ми докара на умъ и които не единжъ съмъ изказвалъ устно въ разговоритѣ си съ приятели и неприязтели по политически убѣждения.

Колкото и да сж осждителни на пръвъ погледъ постѣпкитѣ на русскитѣ консули по отношение къмъ насъ Българитѣ — Мизийци, Тракийци и Македонци, — тѣ си иматъ и добрата страна, която е истински полезна за насъ.

Ако тѣ постѣпжтѣ така вѣроломно, тѣй да се рече, съ насъ по наставленията на своето правителство (въ което впрочемъ не може да се съмняваме, защото инжъ то не би ги държало на постове тѣмъ) то толкозъ по добръ за насъ и дваждъ по злъ за него. Да се обяснж! Благодарение на прѣдставителитѣ на Руссия отъ сортѣтъ на бившитѣ въ България и сегашнитѣ въ Македония, ние, опоснитѣ отъ славата и могуществото на баснословний спасителъ *дѣда Ивана* — отрѣзвѣхме и започвхмѣ полетка-легка да назираваме сжщнитѣ цѣли и намѣрения на нашия *безкористенъ* освободителъ и, слѣдователно да се исправяме на краката си, съзнавайки човѣшкото и националното си достоинство. Прѣдставяте си, що би било, ако Русското правителство, разбирайки по добръ интереситѣ си у насъ, се отнасяше къмъ насъ по другъ начинъ — съ лѣскания, залгвания и прѣспивания?

Ние не усѣтихмѣ какъ то въ началото на нашия политически животъ сполучи да ни направи по край единъ воененъ министръ, неотговоренъ за дѣлата си прѣдъ нашето народно събрание, и единъ другъ на вътрѣшнитѣ дѣла. Да не бѣ убитъ *великия* ни *освободителъ* и да не бѣ го замѣстилъ сина му Александръ III, нареченъ *миротворецъ*, ние щемѣ да усъмнуваме днесъ съ министръ на Финанситѣ Руссинъ, утръ — и съ такъвъ на правосѣдието, въ другий денъ — съ онакъвъ на просвѣщеніето, до като стане цѣлото министерство руско, а слѣдъ него и всичкитѣ по главни, че и второ — трѣтостепенни чиновници руски (кой не помни русскитѣ кадри — фелдфебели, унтеръ-офицери и даже дѣдки!) и, вътрѣ въ нѣкакви си десетина години, ние щѣмѣ да се озовемъ въ положението на русскитѣ мужици — *для ничего негодныхъ людей*.

И свѣстихмѣ се ние много за скоро!

Прочее, ние длѣжимѣ истинска признателностъ на кѣсогледитѣ руски управници, за гдѣто ни накарахъ съ врѣме да отрѣзвѣмѣ отъ опояванието си съ тѣхнитѣ благодѣяния — да се свѣстимѣ и да съзнаемъ своето човѣшко и национално достоинство.

Желателно е, ще рѣкж азъ, што Русското правителство да продължи макаръ за йоще десетина години това си поведение спрямо насъ, за да ни въспитае, безъ да ще, въ духътъ на националното самосъзнание и въ оня на истинскій патриотизмъ!

Колкото за поведението на *знаменосцитѣ*, тѣ въ този случай показаж тѣй нагледно колко искренни защитници сж на народнитѣ ни интереси. Даже нѣщо по вече, какви българи сж тѣ, че не признаватъ да има у българина зачатки отъ способностъ и стремление за свободенъ политически животъ, а го прѣдставляватъ като лѣнивъ и тѣпъ готованецъ, обрѣченъ на вѣчно пълзение въ краката на великитѣ-подлеци тирани. . . .

гр. Свищовъ, 2 Февруарий 1897 г.

. . . . нѣтъ.

Изъ политическия ни животъ.

(Продължение отъ брой 26).

Не можемъ да минемъ тѣй на кратко *дементъ* на *всенародното излъчване* — 18-й Май 1894 г. Още на 19-й сугрѣнѣта се запитахъ помежду си по събуденитѣ и живо интересующитѣ се отъ държавнитѣ ни работи раждани — какво ще бжде това министерство, въ което влизатъ Стоиловъ & Начевичъ, видни дѣйци отъ тиранинския режимъ? — Нищо, обаянието не давашо мѣсто на разсѣдка и всѣкой се утѣшаваше съ мисълта, че *най сѣтъ*, на чело на управленіето стоѣтъ лица божомъ испитани, които сж съзнали какво трѣбва

да се тури най-подиръ точка на това войнствующо политиканство, което изнуриява твърдъ много сили и сръдства на държавата. Отъ друга страна всѣкой бѣше увѣренъ, че и Държавния Глава има най-големъ интересъ да се въстановѣжтѣ работитѣ въ нормалния си редъ, т. е. да се нареди едно управление, което да се сгрѣми за консолидиране княжеския въпросъ по единъ миролюбивъ начинъ, като се разрѣши той най-напрѣдъ вътрѣшно въ държавата а послѣ външно, — грѣшка, която въ сѣмболовския режимъ не искаше да признае. Извикахъ се веднага на властъ най-компрометиранитѣ хора и дѣйци по свалението на Князь Батемберга и въстановяването на Источна Румелия, хора, които въ добавкъ се нарѣкохъ отъ князь Фердинандъ *самоотгворенни спасители*. На кѣсо туй, което се проповѣдаваше за свето, патриотично, народно въ продължение на толкова години, стана грозно, отвратително, ниско и прѣдателско. Понятията за характеръ, морални качества се разбъркаха. Княза се цѣлуна съ автора на кървавитѣ писма, захвана да приема на ауденция убийцитѣ, комплотаджитѣ и русскитѣ храненици. Всичко той правяше-струваше за закрѣпаване Династията си, като, че единствената цѣль на нещастна България бѣше и е признаването на Княза. Сѣмболовщината заживѣ въ по остра форма, защото и правителството на Стоилова, слѣдъ като се закрѣпи на единъ два пѣти, въ едно кратко врѣме, се опѣти именно къмъ тая цѣль, т. е. припознаването на Княза. Сѣмболовъ дѣйствуваше открито, кавалерски съ револвера въ рѣка; Стоиловъ, като самъ нискъ, ниско, подло и шарлатански, безъ обаче да остави сѣмболовщината, т. е. терроризираніето на всичкитѣ политически противници и частно на бившитѣ си съслуживци, които той твърдѣ безобразно изложи на осждание и изобличаваніе прѣдъ общественното мнѣние въ своитѣ тържественни рѣчи по обиколката си. Слѣдъ 18-й Май народа не очакваше припознаването на Княза, особено, слѣдъ като се завърнахъ и вѣжпихъ на служба всички емигранти, които бѣхъ противъ него; нѣмаше и рѣчь за помирение съ Руссия, защото тѣ знаеше, че извѣстна насмивка Свищовци и Джедовци ѣхъ дразняхъ и че съ примахването имъ отъ властѣта, Българскитѣ граждани свободно ще изразѣжтѣ добритѣ си чувства и расположение къмъ братския руски народъ — това впрочемъ се проповѣдаваше и отъ руската прѣсса — и увѣренията на депутацията нѣдо Русския Царъ, че Сѣмболовъ нѣма да дойде никога на властъ, бѣхъ достатъчна гаранция на Русското Правителство за добритѣ намѣрения и отношения на бѣдѣщитѣ правителства у насъ; най-сегнѣ ни при ражданието, ни при напиванието година на прѣстолонаслѣдника народа не повдигаше дума за покрѣщаваніето му, защото малко искаше да знае за религиознитѣ му чувства; той искаше и иска сега отъ прѣстолонаслѣдника да бжде добръ въспитанъ, съ добри душевни качества, съ български духъ и истински конституционенъ господаръ. Всичко това не трѣбва да се доказва, достатъчно е да си припомнимъ всичкитѣ комедии, които се разыгравахъ въ надвечеріето на тоя свещенъ обрядъ — Мировомазанието на прѣстолонаслѣдника. За по-големъ ясностъ ще си послужи съ думитѣ на единъ отъ виднитѣ правителствени депутати, който, по тоя въпросъ, пишеше на приятели си въ Руссе така: „единъ другъ се лжемъ, че ще кръстимъ Князь Бориса, единъ другъ си правимъ илюзии за нѣкакви си бѣдѣжни успѣхи и побѣди; но да си кажъ правичка нискъ не вѣрва, че князь Фердинандъ ще кръсти сина си Бориса и че въ случай отъ това кръщение ще имаме нѣкакви си облаги за политическо и икономическо въздиганіе“.

Значи лицемернитѣ консерватори по единъ най-коваренъ начинъ си послужихъ и съ кръщението за да реализиратъ Сѣмболовата идея, макаръ Сѣмболовъ и да заслужава едно грозно убийство на Софийскитѣ улици. А което е още по-чудно, че и Българското Духовенство взе живо участие въ тая комедия като допустѣхъ съ тайнството Мировомазаніе да се истѣргне *най-големата жертва* отъ сръдцето на князь Фердинанда за Народния Олтаръ. То пристѣпа каноническитѣ правила и въ тоя случай, ако ни е позволено да кажемъ, оприличи се като неразбранитѣ турски мюфтини и дервиши, които грабѣжтѣ и потурчаватъ хубавитѣ българки само да ги допустѣжтѣ въ харемитѣ си. Другъ бѣше въпросъ ако Българската Църква самоотвържено защищаваше една Православна Династия на Българския народъ и не допускаше, што Българския Дворецъ да бжде съ двѣ порти — отъ една да влиза бръснаръ, а отъ другата да излиза попъ православенъ. Въ заключеніе, за да бждемъ по-добръ разбрани въ своя възгледъ по въпроса за кръщеніето, ний ще си послужимъ съ разсѣденията, които в. „Народно Съзнание“ на врѣмето си писа въ брой 42-й, отъ 31

Декемврий 1895 год. „Кръщеніето на князь Бориса старателно се крие отъ народа. Почти всички партии го искатъ, но всѣка една го иска отъ своя гледна точка и за свое желание. (Слѣдва).

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

ВЪТРЕШНИ.

Помолени сме отъ нѣкои Варненски граждани да поправимъ допустѣжитѣ въ по-прѣдшния си брой погрѣшки, че султанския подарѣкъ — едно корито, е билъ прѣнесенъ отъ Цариградъ не съ парахода „България“, а съ „Борисъ“ и че тоя пословиченъ подарѣкъ не струвалъ повече отъ 2000 лева. При това, заинтересувани нѣкои отъ редакторитѣ ни, отидохъ да видѣжтѣ тоя скѣпъ подарѣкъ, който е изваденъ на пѣська. На първо мѣсто бие на очи вѣхтия бакъръ, съ който е обвито дѣното на коритото и при внимателно разгледване, забѣлѣзватъ се нѣкои български имена и нѣколко букви „Б.-т.-къ“. По всѣка вѣроятностъ това значи селото „Батакъ“, което бѣше опустошено отъ турцитѣ прѣзъ 1876 год. и съ откраднатия бакъръ сж обвини тоя скѣпъ подарѣкъ. Доста се помъчили да затрижтѣ тия надписи, но неуспѣли. Личатъ много български имена. По тоя случай, задаваме единъ въпросъ на нашитѣ правници: могатъ ли наслѣдницитѣ на тия българи, на които имената фигуриратъ на бакѣра, да заведѣжтѣ дѣло прѣдъ сѣдилищата за взисканіе откраднатия имъ бакѣръ?

— В. „Миръ“ въ прѣдпоследния си брой, затиснатъ о сѣгната, по въпроса за бюлетинитѣ, намѣрени въ единъ отъ тукашнитѣ полиц. участъци, блънува за нѣкакво си сопадѣйство и инсинуира противъ насъ. Горкитѣ! Забравихъ, че прѣзъ 1895 год. ние доказахмѣ прѣдъ свѣта, въ присѣствие на делегати отъ българската прѣсса и около 10 души народни прѣдставители, въ врѣме на тукашнитѣ градски избори, че именно днешнитѣ управници сж сопадѣжни, защото съ соли изгонихъ гражданитѣ отъ изборното мѣсто. Нежелаемъ да указваме на имена, дати и пр., защото закона на Папанчева е прѣдъ очитѣ ни. Дезертѣоре, момента е близкъ! Ще замѣстимъ Луканова.

— *Голѣмъ раскошъ*. В. „Миръ“ печата въ IV стр. едно обявление съ надсловъ „първата модна школа на Ангелъ Д. Мулешковъ, въ София“. Интересни работи има въ това обявление. Понеже в. „Миръ“ нерасполага съ много читатели, ние ще направимъ едно извлечение отъ него и, върваме, ще услужимъ, както на „Миръ“, така и на г. Мулешкова. Между другото, обявява и слѣдующото: „Само на Двореца на Негово Царско Височество нашето заведение искава до 500 костюма на годината“.

— Противъ Провадийскій Земледѣлческій Кассиеръ постѣпи въ редакцията ни една дописка, въ която се описватъ работи, които непрѣпорѣчватъ младия народнякъ. Между другото, съобщава се, че Кассата отпущала сумми само на капиталисти, които пѣкъ ги раздавали на бѣдитѣ селяни съ безбожни лихви.

— Въ последний брой на в. „il Moderno Zoviatro“ отъ 25 т. го, сръщаме едно официално распорѣждане, съ дата 7 Януарий т. г. отъ Италианското М-тво на Земледѣліето:

„Забранява се на едрия и дребния рогатъ добитѣкъ, произходящъ отъ Турция, Кипѣръ, Япония, Бомвай, Черноморскитѣ и Азовски руски пристанища, България и т. н.

„Забранено е вносѣтъ на солени, пушени и приготвени свински меса отъ вситѣ Държави, съ исклучение на Австро—Венгрия, Германия, Швейцария, Франция, Дания и Съединенитѣ Държави“.

Отъ това съобщение на италианското правителство, се вижда, че ний не ще можемъ да сключимъ ветеринарна конвенция въ прѣдстоящия договоръ съ Италия. И тука още една побѣда удържава нашего правителство, което лани, за голѣма икономия, съкрати ветеринарнитѣ служби и компрометира страната въ това отношение прѣдъ другитѣ държави, като ѣхъ прѣдстави, че тя е пълна съ разни эпизоотически и прилъпчиви болѣсти по добитѣка ни. Това се казва скѣпи на трицитѣ, а свитни на брашното!